

Nhật Nắng

Sau một đêm mưa, nắng trở mình, cảm ơn lắm nhé Nắng Bình Minh! Kia ai nhật nắng trong vườn đó / có thấy trong vườn bướm lượn quanh?

Có thấy lòng ai như cũng nắng, choàng vai em ấm được không em...Mình đi đi tới Bồng Lai nhé, chỗ nhạc thơ reo rất náo nùng...

Là bởi đêm qua buồn quá buồn, nhạc từ thiên cổ nổi mưa tuôn, thơ từ thiên cổ ngâm chưa mục...Sông suối vừa vang tiếng của nguồn!

Em nhật nắng đi. Anh cũng nhật. Hạt nào là ngọc của riêng em...Hạt nào là bụi mưa còn ướt / mình nhật hong chờ nắng rực lên...

Mình sẽ đi về Thế Kỷ Mơ...Mình sẽ đi về Xưa Rất Xưa...Áo em gió động màu trắng nhạt / óng ánh tình yêu mỗi sợi tơ...

Và em bung lụa cho anh ngắm / cả dải giang sơn nắng dịu dàng...Một buổi bình minh vào kỷ niệm...ngàn năm ghi ở sách muôn trang!

Sau một đêm mưa, nắng trở mình, bàn tay em hứng cả âm thanh - tiếng con chim hót trên hành liễu, tiếng của hoa vàng, của bướm xanh...

Nhật nắng đi em, mình nhật nắng! Bà ba mấy túi áo đầy chưa? Anh yêu Đất Nước mình chi lạ...mà một em thôi! Thật bất ngờ...

Trần Vấn Lệ